

новски, на Евстатия Пелагонийски и на Натанаила Охридски. Оригинальтъ, който се пази у Н. Шишеджиева, бѣ обнародванъ отъ А. Иширковъ въ книгата му Западнитѣ краища на българската земя. София 1915, стр. 66—67).

1876 г.

№ 212.

Малешевото и Пиянецъ.

Прѣзъ пролѣтъта 1876 г., когато въ тракийскитѣ балкански градчета и села българитѣ се тъкмѣха да дигнатъ историческото възстание противъ турската държава, въ сщщото врѣме и македонскитѣ българи по горня Брѣгалница, въ покраинитѣ Малешевото и Пиянецъ, направиха сщщото. Тракийското възстание избухна на 19 априлъ (вмѣсто на 1 май), а македонското на 8 май. За подготовката, дѣйцитѣ и развитието на македонското възстание, което се смѣта за първо между новобългарскитѣ македонски възстания, вж. К. П. Стояновъ, Тридесетъ години назадъ, Кюстендилъ 1903; Иор. Ивановъ, Сѣверна Македония, стр. 309, 352 сл. Знамето на главния войвода Дим. попъ Георгиевъ отъ с. Берово (Малешевско) е било приготвено въ Солунъ отъ Станислава, дъщеря на македонската българска учителка баба Недѣля. На знамето, което сега се пази у сина на войводата, Станимира, въ Кюстендилъ, е изобразенъ лъвъ съ надписи: Македоніа. На Осмій маія 1876 = г. Станете. Да ви освобода.

Сжщата Станислава, по случай трѣгването на войводата Дим. попъ Георгиевъ (Малешевски) за македонскитѣ балкани, за да дигне възстанието, е написала въ Солунъ 1876 г. стихотворение, цѣнно за историята на българското освободително движение въ Македония. Ето части отъ това стихотворение, озаглавено: Пѣсень за Димитра Войвода, дѣто войводата се прощава съ мома българка, оставя пѣсни и любовъ за борба съ турчина:

Зато прощавай Българко,
Народна ми сестричко,
Ето български войници
Съсъ славнитѣ байряци.

Левътъ ся гордо издигна
Кога Димитъръ извикна:

Я сбирайте се дружина
Да вървимъ противъ турчина.

Елате вси Малешевци,
Ви мои храбри юнаци,
Като герои бждете
И ся на Бога надѣйте...¹⁾

¹⁾ Цѣлата пѣсень обнародва А. Селищевъ, Отчетъ о занятіяхъ за границею въ лѣтнее вакаціонное время 1914 года. Казань 1915, стр. 93—94.